

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: Pž-3929/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sutkinja Nevenka Marković, u pravnoj stvari tužitelja DOBROVOLJNO VATROGASNO DRUŠTVO DONJI ANDRIJEVCI, OIB 55771236701, Donji Andrijevci, Posavska 24c, kojeg zastupa punomoćnica Ksenija Penić, odvjetnica u Osijeku, protiv tuženika Županijska uprava za ceste Brodsko-posavske županije, OIB 35325835386, Slavonski Brod, Ivana Gorana Kovačića 58, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Bogdan, odvjetnik u Slavonskom Brodu, radi isplate, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Povrv-506/2023-11 od 27. lipnja 2024., 25. veljače 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Povrv-506/2023-11 od 27. lipnja 2024.

II. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška sastava odgovora na žalbu u iznosu od 100,00 EUR (sto eura) i sudske pristojbe na odgovor na žalbu.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Povrv-506/2023-11 od 27. lipnja 2024. održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Zvonimira Braćuna iz Slavonskog Broda poslovni broj Ovrv-4516/2023 od 29. lipnja 2023. u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 410,13 EUR s pripadajućim zateznim kamatama od 2. veljače 2023. do isplate i naknaditi mu troškove ovršnog postupka u iznosu od 124,50 EUR s pripadajućim zateznim kamatama od 29. lipnja 2023. do isplate (točka I. izreke). Točkom II. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 576,54 EUR.

2. Protiv presude žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže ovome суду prihvatići žalbu i predmet vratiti prvo stupanj skom суду na ponovno suđenje ili preinačiti presudu i odbiti tužbeni zahtjev. Zahtjeva naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 150,00 EUR.

3. Tužitelj je podnio odgovor na žalbu. Predlaže ovome суду odbiti žalbu као неосновану и потврдити presudu. Zahtjeva naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 100,00 EUR i sudske pristojbe na odgovor na žalbu.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a), imajući u vidu odredbu članka 467. stavka 1. ZPP-a.

6. Prvenstveno je potrebno navesti da se u konkretnom slučaju radi o sporu male vrijednosti jer se tužbeni zahtjev odnosi na potraživanje u novcu koje ne prelazi svotu od 6.630,00 EUR (članak 502. stavak 1. ZPP-a), a u kojim sporovima se žalba ne može izjaviti zbog žalbenog razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i bitne povrede odredaba parničnog postupka propisane odredbom članka 354. stavka 1. ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a), a zbog čega nisu razmatrani žalbeni navodi koji se odnose na žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i bitne povrede odredaba parničnog postupka propisanu odredbom članka 354. stavka 1. ZPP-a.

7. Iz obrazloženja presude i podataka u spisu proizlazi da je predmet spora isplata iznosa od 410,00 EUR za vatrogasnu intervenciju u naselju Donji Andrijevci. Prvostupanjski sud je utvrdio da je između stranaka sporna tuženikova pasivna legitimacija te osnova i visina tužbenog zahtjeva.

8. Prvostupanjski sud je ocijenio neosnovanim tuženikov prigovor da on nije dužan platiti utuženi iznos jer tužitelj nije prvo pokušao naplatiti utuženi iznos od osobe koja je svojom krivnjom prouzročila izvanredni događaj radi kojeg je tužitelj izvršio predmetnu intervenciju. To iz razloga jer je odredbom članka 95. stavka 3. Zakona o vatrogastvu („Narodne novine“ broj: 125/19, 114/22 i 155/23; dalje: ZOV) propisano da se iznimno može tražiti odgovornost za vatrogasnu intervenciju na cestama od pravne ili fizičke osobe koja je odgovorna za upravljanje i održavanje cesta prema pozitivnim propisima, sukladno jedinstvenom cjeniku kojeg donosi glasni vatrogasni zapovjednik. Budući da je na temelju provedenog dokaznog postupka utvrdio da se intervencija dogodila na županijskoj cesti ŽC4202 u mjestu Donji Andrijevci na način da je vozilo sletjelo sa županijske ceste, udarilo u stup javne rasvjete te nakon tog udarilo u plinski ormarić kućnog broja 43 i zaustavilo se nakon toga na ledini, da je tužitelj uz sanaciju plinske instalacije s reflektorima vatrogasnog vozila osvjetljavao mjesto očevida kako bi ga policija mogla izvršiti, prvostupanjski sud je izveo zaključak da su vatrogasni djelatnici vršili intervenciju i na županijskoj cesti i na dijelovima te ceste te na plinskoj instalaciji postavljenoj na kući, slijedom čega tužitelj sukladno odredbi članka 95. stavka 3. ZOV-a može potraživati naknadu za obavljenu intervenciju na cesti od osobe odgovorne za upravljanje i održavanje ceste sukladno odredbi članka 4. stavka 1. točke 1. i 4. Zakona o cestama („Narodne novine“ broj: 84/11, 22/13, 54/13, 148/13, 92/14, 110/19, 144/21, 114/22, 4/23 i 133/23; dalje: ZOC). Budući da tužitelj predmetnim računom potražuje samo

naknadu za intervenciju obavljenu na cesti, a ne i na plinskoj instalaciji, ocijenio je tužbeni zahtjev osnovanim.

9. Prvostupanjski sud je ocijenio neosnovanim prigovor promašene pasivne legitimacije koji je tuženik istaknuo navodeći da je poslove održavanja i upravljanja cestom na temelju ugovora prenio na PZC Brod d.o.o. To iz razloga jer je odredbom članka 2. stavka 1. točke 19. ZOC-a propisano da je Županijska uprava za ceste ustanova za upravljanje, građenje, rekonstrukciju i održavanje županijskih i lokalnih cesta, a što je u konkretnom slučaju tuženik. Stoga je ocijenio da tužitelj od tuženika kao odgovorne osobe može potraživati naknadu troškova za svoju intervenciju jer je to njegova zakonska odgovornost, dok činjenica što je između tuženika i treće osobe sklopljen ugovor nije od utjecaja na tuženikovu pasivnu legitimaciju. Uz to, prvostupanjski sud utvrđuje i da je odredbom članka 21. stavka 3. ugovora sklopljenog između Županijske uprave za ceste i PZC Brod d.o.o. ugovorenog pravo tuženika da od te pravne osobe ima pravo potraživati povrat iznosa plaćene naknade štete (pravo regresa) po pravomoćnim presudama i nagodbama trećim osobama, ako je šteta nastala zbog neizvršavanja preuzetih obveza temeljem ugovora.

10. Slijedom svega navedenog naložio je tuženiku isplatu utuženog iznosa čiju visinu je utvrdio na temelju specifikacije računa br. 2/2023 koju je ocijenio sukladnom izvješću o vatrogasnoj intervenciji i Cjeniku vatrogasnih intervencija.

11. Tužnik u žalbi u bitnome navodi da je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio neosnovanim prigovor promašene pasivne legitimacije i pogrešno primijenio odredbe članaka 94. i 95. ZOV-a. Navodi da se prema odredbi članka 95. stavka 1. ZOV-a troškovi vatrogasne intervencije naplaćuju od pravne i fizičke osobe koja je svojom krivnjom prouzročila izvanredni događaj, a pravomoćno je osuđena, dok pravna ili fizička osoba koja je odgovorna za upravljanje i održavanje cesta prema pozitivnim propisima samo iznimno snosi troškove vatrogasne intervencije na cestama. Navodi i da osoba odgovorna za održavanje predmetne ceste nije tuženik nego PZC Brod d.o.o. Navodi i da tužitelj nema pravo na naknadu predmetnih troškova od tuženika sukladno odredbi članka 94. ZOV-a jer je on intervenirao na području unutar svojeg područja odgovornosti te da u tom slučaju troškove snosi jedinica lokalne samouprave na području koje je vatrogasna intervencija obavljena. Ističe i da je intervencija izvršena na plinskom brojilu u ormariću koji je ugrađen na kući na adresi Matije Gupca 43 koji je pripadak te kuće, zbog čega je tužitelj za te troškove trebao teretiti vlasnika kuće ili osobu koja je prouzročila prometnu nezgodu. Navodi i da se na njega primjenjuju odredbe Zakona o javnoj nabavi te da je zbog toga račun trebao biti izdan društvu odgovornom za održavanje i zaštitu cesta, a ne tuženiku.

12. Tužitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbu članka 95. stavka 3. ZOV-a te odredbu članka 2. stavka 1. točke 19. ZOC-a. Navodi da se u konkretnom slučaju ne radi o vatrogasnoj intervenciji iz odredbe članka 94. stavka 1. ZOV-a. Ističe i da su netočni žalbeni navodi da je tužitelj intervenirao radi curenja plina iz plinskog ormarića jer je tužitelj izveo aktivnosti vezane za troškove vatrogasne intervencije na cestama.

13. U postupku donošenja pobijane presude, ni u pobijanoj presudi, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje je ovaj sud dužan paziti po službenoj dužnosti, dok tuženik svojim žalbenim navodima ne ukazuje na neku drugu bitnu povedu odredaba parničnog postupka.

14. Analizirajući i ocjenjujući razloge sadržane u obrazloženju pobijane presude, a u odnosu na navode žalitelja, a sve u vezi s relevantnim zakonskim odredbama, utvrđenje je ovog suda da žalitelj nije uspješno osporio prosudbe i utvrđenja prvostupanjskog suda koji je, u zakonito provedenom postupku, pravilnom primjenom materijalnog prava, pravilno i zakonito prihvatio tužbeni zahtjev.

15. Odredbom članka 95. stavka 1. ZOV-a propisano je da se troškovi vatrogasne intervencije naplaćuju od pravne i fizičke osobe koja je svojom krivnjom prouzročila izvanredni događaj, a pravomoćno je osuđena, sukladno cjeniku, koji donosi glavni vatrogasni zapovjednik. Odredbom stavka 3. istog članka propisano je da se iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, troškovi vatrogasne intervencije na cestama naplaćuju u roku od 30 dana od pravne ili fizičke osobe koja je odgovorna za upravljanje i održavanje cesta prema pozitivnim propisima, a sukladno jedinstvenom cjeniku koji donosi glavni vatrogasni zapovjednik.

16. Pravilno je prvostupanjski sud primijenio odredbu članka 95. stavka 3. ZOV-a i naložio tuženiku plaćanje nastalih troškova intervencije tužitelja na županijskoj cesti ŽC4202 u mjestu Donji Andrijevci u vidu korištenja vatrogasnog vozila s VT pumpom, većeg navalnog vatrogasnog vozila i rada šest vatrogasaca te u vidu troškova prijeđenih kilometara s ta dva vatrogasna vozila. Neosnovano tuženik u žalbi navodi da se utuženi troškovi intervencije odnose na intervenciju na plinskom brojilu. To iz razloga jer se gore navedene radnje obračunate u predmetnom računu br. 2/203 odnose na troškove intervencije na predmetnoj cesti, sve sukladno priloženom izvješću i Cjeniku vatrogasnih intervencija. Stoga tuženik neosnovano u žalbi navodi da se utuženi troškovi intervencije odnose na intervenciju na plinskom brojilu budući da ti troškovi nisu obračunati predmetnim računom, već samo troškovi intervencije na predmetnoj cesti, a što jasno proizlazi i iz priloženog izvješća u kojem su uz utužene troškove intervencije na cesti, obračunati i ostali troškovi koje tužitelj nije utužio u ovom predmetu.

17. U odnosu na žalbeni navod da se odredba članka 95. stavka 3. ZOV-a primjenjuje kao iznimka od pravila te da sud nije naveo razloge zašto je odstupio od pravila iz odredbe članka 95. stavka 1. ZOV-a, potrebno je žalitelju navesti kako sud primjenjuje materijalno pravo i temelji odluku na zakonskim odredbama koje reguliraju odnose koji su predmet spora.

18. Odredba članka 95. stavka 3. ZOV-a je samostalna odredba, posebna odredba. Nije riječ o podrednoj primjeni odredbe ukoliko ne dođe do primjene odredbe članka 94. stavka 1. ZOV-a. Pogrešno žalitelj smatra da je prvostupanjski sud prvo trebao utvrditi jesu li bili ispunjeni uvjeti iz odredbe članka 95. stavka 1. ZOV-a, da bi došlo do (iznimne) primjene odredbe članka 95. stavka 3. ZOV-a. U odredbi stavka 3. istog članka riječ je o objektivnoj odgovornosti i zahtjevom za naknadu troškova vatrogasne intervencije na prometnicama koje je dužna

naknaditi pravna osoba koja upravlja prometnicama (tako i u presudi ovog suda poslovni broj Pž-3144/2021-2 od 2. studenog 2021.)

19. U odnosu na žalbene navode da je prvostupanjski sud trebao primijeniti odredbu članka 94. stavka 1. ZOV-a ovaj sud navodi kako se ta odredba odnosi na naknadu troškova na vatrogasnim intervencijama obavljenim izvan područja odgovornosti i djelovanja vatrogasne postrojbe, što nije konkretni slučaj. Stoga se tuženik neosnovano poziva na tu odredbu.

20. Neosnovano tuženik u žalbi osporava i svoju pasivnu legitimaciju navodeći da je pasivno legitimirano društvo na koje je ugovorom tuženik prenio obvezu redovitog održavanja i zaštite županijskih i lokalnih cesta na području Brodsko-posavske županije. Naime, prema odredbi članka 2. točke 19. ZOC-a županijska uprava za ceste je ustanova za upravljanje, građenje, rekonstrukciju i održavanje županijskih i lokalnih cesta te je upravo odredbom članka 83. u vezi s odredbom članka 26. ZOC-a propisana obveza tuženika održavanja županijskih i lokalnih cesta, bilo u okviru redovitog ili izvanrednog održavanja. Stoga činjenica što je tuženik sukladno odredbi članka 33. ZOC-a radove redovitog održavanja i zaštite županijskih i lokalnih cesta na području Brodsko-posavske županije ustupio društvu PZC Brod d.o.o., bez utjecaja je na tuženikovu obvezu, koji sukladno odredbi članka 83. ZOC-a upravlja županijskim i lokalnim cestama, pa tako i predmetnom cestom, isplate troškova tužitelju za obavljenu vatrogasnu intervenciju sukladno odredbi članka 95. stavka 3. ZOV-a.

21. Tuženik se u žalbi neosnovano poziva na Zakon o javnoj nabavi budući da on nije primjenjiv u konkretnom slučaju jer se ne radi o nabavi robe, radova i usluga od strane tuženika, već o plaćanju troškova vatrogasne intervencije za koje je u smislu odredbe članka 95. stavka 3. ZOV-a obveznik plaćanja tuženik.

22. Odluka o troškovima parničnog postupka, na koju tuženik ne ukazuje neke posebne žalbene razloge, također je pravilna i zakonita, kako po osnovi (članak 154. stavka 1. ZPP-a), tako i po visini (članak 155. stavak 1. ZPP-a).

23. Slijedom svega navedenog, valjalo je primjenom odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu.

24. Tužitelj nema pravo na naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 100,00 EUR i sudske pristojbe na žalbu jer sastav odgovora na žalbu nije bila radnja potrebna za vođenje žalbenog postupka u smislu odredbe članka 155. stavka 1. ZPP-a.

Zagreb, 25. veljače 2025.

Sutkinja
Nevenka Marković

Broj zapisa: **9-30873-886cc**

Kontrolni broj: **062d9-1385e-32b4b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisani sljedećim certifikatom:
CN=Nevenka Marković, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.